

[Pürschel.]

usle Løn, som sikkert vil blive dem budt, ud over Kontortiden. Det er nu den ene Side af Sagen; det andet, det er dette om Dommerfuldmægtigenes nuværende Uddannelse. Ja, den er utvivlsom en god Forberedelse til dette at beklæde Dommerembeder, og det er ogsaa derfor ganske betegnende, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen siger, at naar vi gennemfører dette Forslag, saa maa vi til at sikre dem Uddannelse. Det er altsaa ogsaa et Minus ved dette Forslag, som skal tages i Betragtning. Dertil kommer jo det, at Dommerfuldmægtigene, som de nu sidder i det, sidder og sparer Penge sammen, saa de har Raad til at være Dommere paa den Lønning, som den danske Stat byder Dommerne ude omkring; det har en juridisk Kandidat i Almindelighed ikke Raad til. Der er derfor ingen Tvivl om, at Dommerforeningen, af hvis Bestyrelse det ærede Medlem vist for Resten er eller har været Medlem, har fuldkommen Ret, naar den har gjort opmærksom paa, at dette Forslag gennemført betyder en Forringelse af Dommerfuldmægtigenes Kvalitet. Derom kan der ikke herske den mindste Tvivl.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Elmquist, der jo var sædelig oprørt over, at jeg antydningvis havde ladet forstaa, at der maaske havde været økonomiske Interesser bagved Sagførerstandens voldsomme Angreb paa, at Fuldmægtigene praktiserer. Jeg ved ikke, om det er saa utilladeligt at formode dette; naar Sagførraadet selv i sin Henvendelse, der ligger paa Rigsdagens Bord, saa stærkt understreger den erhvervsmaessige og økonomiske Betydning af dette Forslag for Sagførerstanden, saa ved jeg ikke, om det er saa forfærdelig fjerntliggende. Og i hvert Tilfælde tillader jeg mig nu at tro, med al Respekt for Sagføreridealene, at der alligevel ved Siden af de ideelle Interesser, som jeg naturligvis ikke skal benægte, ogsaa har ligget visse økonomiske Motiver.

Hvis det ærede Medlem opmærksomt vil gennemlæse, hvad jeg har sagt, vil han finde, at jeg har sagt, at Sagførerne var den drivende Kraft, og at de, naar Forslaget var gennemført, vil finde, at de er kommet fra Asken i Ilden. Jeg mener, at dette gælder i begge Henseender, baade med Hensyn til deres ideelle Interesser, hvad det ærede Medlem jo saa overbevisende udviklede, og ogsaa med Hensyn til deres økonomiske Interesser, hvad Sagførraadet

det med ikke mindre overbevisende Kraft har udviklet i sin trykte Henvendelse.

Maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem, at det er en stor Misforstaaelse, hvis han tror, at Københavns Sagførere ikke har følt Konkurrencen fra Dommerfuldmægtigene. Der har paa de københavnske Birkekontorer siddet en Række af Dommerfuldmægtige, som har haft en meget, meget betydelig Praksis, og hvis Praksis har været en meget skarp Torn i Øjet paa den københavnske Sagførerstand. Jeg nævner det kun som en rent faktisk Oplysning, ikke som nogen Sigtelse for, at det udelukkende skulde være dette, der havde medvirket.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle personlige Bemærkninger til mig, og jeg vred mig jo under det psykologiske Skarpsyn — det er jo aldrig behageligt at blive gennemskuet i den Grad —, men netop som jeg sad og var nedsunket i den allerdybeste Selvbetragtning og med Ruelse maatte erkende, at det ærede Medlem vurderede mig med en gribende Skarpsindighed, med en straalende Klarhed, saa sagde han minsandten nogle Ord om min eminente Begavelse og mine straalende Forudsætninger, og saa var jeg lige ved at komme op igen; for naar jeg bliver vurderet saadan af en saa fremragende Menneskekender, saa er der virkelig et Grundlag for at føle sig stolt.

Den højtærede Justitsminister talte om Tabet ved bedrageriske Dommerfuldmægtige. Det, der er sket, er dette, at en Fuldmægtig har haft et Bo i sin Varetægt og har forbrugt Midlerne. Men det har jo intet som helst at gøre med de principielle Betæneligheder ved Dommerfuldmægtigenes Privatpraksis. Det samme vil kunne ske, naar en Dommerfuldmægtig har det i sin Varetægt i Embeds Medfør, og er jo ogsaa sket, der er jo sket Besvigelser paa Dommerkontorerne paa akkurat samme Maade, det har intet som helst med det principielle at gøre.

Det, hvori den principielle Betænelighed bestaar, det er deri, at Fuldmægtigene udfører Forretninger, som han eller hans Principal kommer til at bedømme som Dommer. Det er deri, den principielle Betænelighed bestaar, og det har intet at gøre med de Besvigelser, som Ministeren talte om, og som jo for Resten ingenlunde er procentvis hyppigere, tror jeg, hos Fuldmægtigene end hos andre juridiske Konsulenter, snarere tror jeg, meget færre.

Ministeren sagde rigtigt, at jeg havde